

{loadposition mushayro}



આ થીતવાટ શબ્દીને જોવાય નૈં,  
થમ પણ ના મોં ને, બેથંચ નૈં.

થય ત્તિયાંથી ભડાકા કચે પાનખથ,  
આ વખતસાં હેજ પણ ખથ્વું પોસાય નૈં.

‘નમ્વું’નો અથ થપણ થય ઊંચ થ્વું,  
આમ જ્જાં ત્તિયાં બ્ધેહાયજોડાય નૈં.

હું ચ મથમં ક્કાંચે મ્મ્મ્મો નૈં ત્તો?  
તે મ્ને ક્કાંચાંક તથમં ગોતય નૈં?

સાચ્વીને હૃદયમં મૂકી દો કશે,  
હોય જે ડાઘ ગમ્ત, તેધેવાય નૈં.

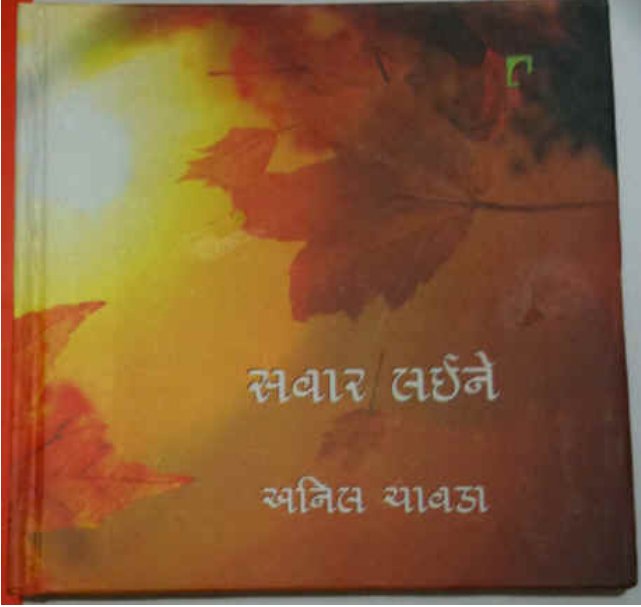
લક્ક હેથ્ખી સાથવંટોળ આવી રડે,  
ક્ક હદે બથી ક્કાંચાચ્ચ ખોલાય નૈં.

નીકળો મૃતઘરુ છાનાં પ્પથેતે બ્ધં,  
કોઈના મ્મમં બ્હુ ઊડું ખોદાય નૈં.

થય જો ભૂલ મર્તિ થેની તે મફ કથ,

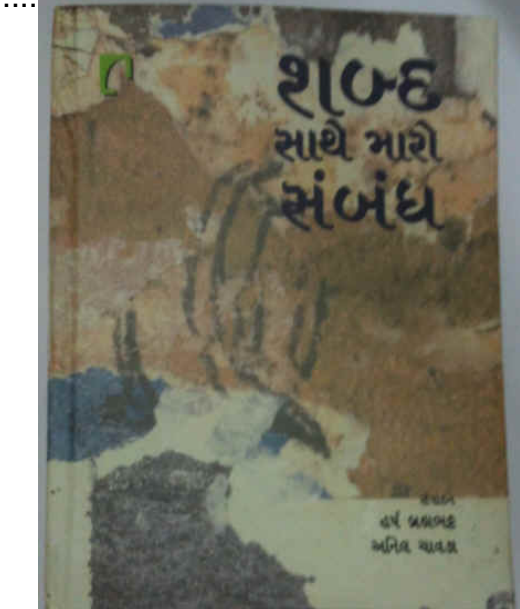
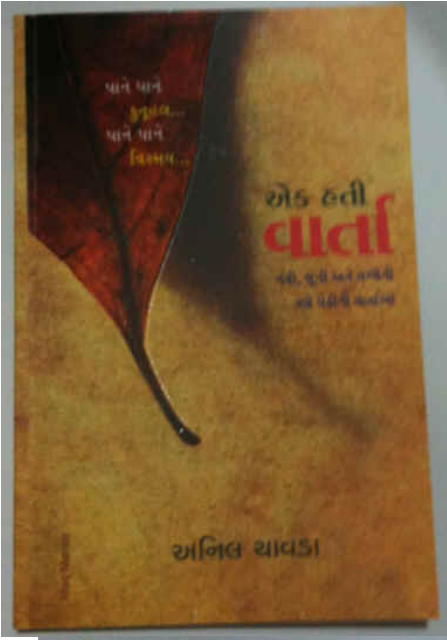
જીભ કચ્ડાય તે દાંતતેડાય નૈં.

કવનિા તી થય નવા પુસત્તો ની ઝલક



અધીથે છે ત્ને ઈશત્ત વચ્છે આપવા મટે;  
તુંચ્ચે લઈને ઊભે છે દથ્ચિો મગવા મટે?

નચનના કોઈ ખૂણામં પડતું છે ધન આસું નું,  
અને મં મૂકત્યાં છે સત્ત વપત્ત ન કાચં; પાકવા મટે.



<http://www.dreamtore.com/2013/02/04/anil-chavda-39/?ref=ts>